Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

13 päivänä lokakuuta 2022*

Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 86/653/ETY – 17 artiklan 2 kohdan a alakohta – Itsenäiset kauppaedustajat – Päämies päättää edustussopimuksen – Kauppaedustajalle maksettavat korvaukset – Goodwill-hyvitys – Aliedustus – Aliedustajan oikeus siihen osaan pääedustajalle maksettavasta goodwill-hyvityksestä, joka vastaa aliedustajan hankkimia asiakkaita

Asiassa C-593/21,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Cour de cassation (ylin tuomioistuin, Belgia) on esittänyt 10.9.2021 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 24.9.2021, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

NY

vastaan

Herios SARL,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Jürimäe (esittelevä tuomari) sekä tuomarit N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra ja M. Gavalec,

julkisasiamies: T. Ćapeta,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– NY, edustajinaan G. Imfeld, Rechtsanwalt ja avocat, ja J. Oosterbosch, avocate,

– Herios SARL, edustajinaan B. Geuzaine ja B. Hübinger, avocats,

– Belgian hallitus, asiamiehinään M. Jacobs, C. Pochet ja L. Van den Broeck,

– Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller, U. Bartl, J. Heitz ja M. Hellmann,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

– Euroopan komissio, asiamiehinään L. Armati, C. Auvret ja M. Mataija,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY (EYVL 1986, L 382, s. 17) 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat NY ja Herios SARL ja joka koskee goodwill-hyvitystä, jota NY vaati Herios SARL:ltä sen liikevaihdon perusteella, jonka Herios on saanut vuodelta 2016 NY:n sille hankkimien uusien asiakkaiden ansiosta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 86/653 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä direktiivissä säädettyjä yhdenmukaistamistoimenpiteitä sovelletaan niihin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka koskevat kauppaedustajan ja tämän päämiehen välistä suhdetta.

2. Tässä direktiivissä ’kauppaedustajalla’ tarkoitetaan itsenäistä välittäjää, jolla on pysyvä valtuutus neuvotella tavaroiden myynnistä ja ostosta toisen henkilön puolesta, jäljempänä ’päämies’, tai neuvotella ja tehdä sopimuksia tällaisista liiketoimista päämiehen nimissä ja lukuun.

– –”

4 Kyseisen direktiivin IV luvun otsikko on ”Edustussopimuksen tekeminen ja lakkaaminen”. Kyseiseen lukuun kuuluvassa 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kauppaedustajalle suoritetaan edustussopimuksen lakattua 2 kohdassa tarkoitettu hyvitys tai 3 kohdassa tarkoitettu korvaus.

2. a) Kauppaedustajalla on oikeus hyvitykseen, jos ja siinä laajuudessa kuin:

– hän on hankkinut päämiehelle uusia asiakkaita tai merkittävästi laajentanut liikesuhteita aikaisempien asiakkaiden kanssa ja päämiehelle koituu jatkuvasti merkittävää etua liikesuhteista tällaisten asiakkaiden kanssa;

ja

– tämän hyvityksen maksaminen on kaikki asiaan vaikuttavat seikat ja erityisesti kauppaedustajan näiden asiakkaiden kanssa päätettävistä liiketoimista menettämät provisiot huomioon ottaen kohtuullista. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tällaiseksi seikaksi katsotaan myös 20 artiklassa tarkoitetun kilpailunrajoitusehdon käyttäminen;

– –”

5 Mainitun direktiivin 19 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Osapuolet eivät ennen edustussopimuksen lakkaamista saa poiketa 17 ja 18 artiklan säännöksistä kauppaedustajan vahingoksi.”

Belgian oikeus

6 Kauppaedustussopimuksia koskevat säännökset on lisätty talouslainsäädännöstä annettuun lakiin (code de droit économique) X osan ”Kauppaedustussopimukset, kaupallista yhteistyötä koskevat sopimukset ja jälleenmyyntioikeudet” sisällyttämisestä talouslainsäädännöstä annettuun lakiin ja X osaa koskevien itsenäisten määritelmien lisäämisestä talouslainsäädännöstä annetun lain 1 osaan 2.4.2014 annetun lain (Loi portant insertion du livre X ”Contrats d’agence commerciale, contrats de coopération commerciale et concessions de vente” dans le Code de droit économique, et portant insertion des définitions propres au livre X, dans le livre Ier du Code de droit économique) (Moniteur belge 28.4.2014, s. 35053) 3 §:llä.

7 Talouslainsäädännöstä annetun lain X.5 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Jollei laissa toisin säädetä, kauppaedustaja voi tehtävänsä hoitamiseksi käyttää aliedustajia, joille se maksaa palkkiot ja jotka toimivat sen vastuulla, ja tällöin kauppaedustajasta tulee näiden aliedustajien päämies.”

8 Kyseisen lain X.18 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Kauppaedustussopimuksen päättymisen jälkeen kauppaedustajalla on oikeus goodwill-hyvitykseen, jos hän on hankkinut päämiehelle uusia asiakkaita tai merkittävästi laajentanut liikesuhteita aikaisempien asiakkaiden kanssa, ja tästä toiminnasta voi edelleen koitua päämiehelle merkittävää etua.

Jos kauppaedustussopimuksessa on kilpailunrajoitusehto, päämiehen on katsottava saavan merkittävää etua, ellei toisin osoiteta.

– –”

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys

9 Herios teki Poensgen-nimisen saksalaisen yhtiön kanssa kauppaedustussopimuksen, jonka nojalla Heriosilla oli yksinoikeus Poensgenin tuotteiden myyntiin Belgiassa, Ranskassa ja Luxemburgissa. Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, Herios ja NY ovat myöntäneet, että niiden välillä oli tehty sopimus vuoden 2009 aikana.

10 Heriosista tuli niiden sopimussuhteessa NY:n päämies ja NY:stä tuli sen kauppaedustaja, jonka tehtävänä oli neuvotella Poensgenin tuotteista mainittujen jäsenvaltioiden alueella.

11 NY, Herios ja Poensgen aloittivat vuoden 2015 lopussa keskustelut siitä, että NY jatkaisi suoraan kauppaedustusta Heriosin toiminnan päättymisen jälkeen. Nämä keskustelut osoittautuivat tuloksettomiksi, ja Poensgen ilmoitti Heriosille 8.6.2016 niiden välisen sopimuksen päättämisestä. Niiden sopimussuhde päättyi 31.12.2016 kuuden kuukauden irtisanomisajan umpeuduttua.

12 Herios puolestaan irtisanoi 23.2.2017 päivätyllä kirjeellä NY:n kanssa tehdyn sopimuksen sellaisten poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, joiden johdosta päämiehen ja myyntiedustajan välinen ammattimainen yhteistyö oli täysin mahdotonta, eli Poensgenin ja Heriosin välisen pääsopimuksen päättymisen vuoksi. Tällä välin NY:stä oli lisäksi tullut Poensgenin kauppaedustaja.

13 Herios ja Poensgen sopivat 22.5.2017 muun muassa goodwill-hyvityksen maksamisesta Heriosille.

14 Koska NY katsoi, että myös sillä on oikeus goodwill-hyvitykseen niiden uusien asiakkaiden osalta, jotka se oli hankkinut Heriosille ja joiden osalta Poensgen oli maksanut tälle hyvityksen, se vaati Heriosia maksamaan sille goodwill-hyvityksen, jonka määrä arvioitiin sen liikevaihdon perusteella, jonka Herios oli saanut vuodelta 2016 sille hankittujen uusien asiakkaiden ansiosta.

15 Ensimmäisen asteen tuomioistuin hyväksyi NY:n vaatimuksen. Cour d'appel de Liège (Liègen ylioikeus, Belgia) muutti sitä vastoin tätä ratkaisua 16.1.2020 antamallaan tuomiolla ja katsoi, ettei mitään goodwill-hyvitystä ollut maksettava. NY valitti tästä tuomiosta Cour de cassationiin (ylin tuomioistuin, Belgia) eli ennakkoratkaisua nyt käsiteltävässä asiassa pyytäneeseen tuomioistuimeen.

16 NY arvostelee valituksessaan cour d'appel de Liègen tuomiota evätä siltä goodwill-hyvitys sillä perusteella, ettei Heriosin saama goodwill-hyvitys ole talouslainsäädännöstä annetun lain X.18 §:n 1 momentissa, jolla pannaan täytäntöön direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohta, tarkoitettua "merkittävää etua". Cour d'appel de Liègen mukaan kyseessä ei voi olla tällainen etu, koska yhtäältä Heriosin saama hyvitys ei ole tuleva etu vaan lain mukaan maksettava hyvitys. Toisaalta NY työskentelee edelleen ja hyötyy edelleen entisen ensisijaisen päämiehen kanssa hankituista asiakkaista.

17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että NY:n valituksensa tueksi esittämän valitusperusteen tutkiminen edellyttää direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan tulkintaa sen ratkaisemiseksi, onko Heriosin saama goodwill-hyvitys kyseisessä säännöksessä tarkoitettua "merkittävää etua". Jos näin on, NY:llä olisi siis mahdollisuus vaatia Heriosilta kyseisen säännöksen nojalla goodwill-hyvityksen maksamista NY:n ja Heriosin välisen kauppaedustussopimuksen päättymisen vuoksi.

18 Cour de cassation päätti tässä tilanteessa lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko [direktiivin 86/653] 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa tulkittava siten, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa se osa pääedustajalle maksettavasta goodwill-hyvityksestä, joka vastaa aliedustajan sille hankkimia uusia asiakkaita, ei ole pääedustajalle koitunutta 'merkittävää etua'?"

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

19 Aluksi on huomautettava, että kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välille SEUT 267 artiklalla luodussa yhteistyömenettelyssä unionin tuomioistuimen tehtävänä on antaa kansalliselle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi ratkaista siinä vireillä olevan asian. Unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi tarvittaessa paitsi muotoiltava sille esitetty kysymys uudelleen myös otettava huomioon unionin oikeuden normeja, joihin kansallinen tuomioistuin ei ole kysymyksessään viitannut (ks. vastaavasti tuomio 16.5.2019, Plessers, C-509/17, EU:C:2019:424, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 Koska unionin tuomioistuimelta tiedustellaan nyt käsiteltävässä asiassa direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan ulottuvuudesta siinä erityistilanteessa, jossa kauppaedustaja on saanut goodwill-hyvityksen sen jälkeen, kun sen palvelukseensa ottamasta aliedustajasta itsestään on pääedustussopimuksen päättymisen johdosta tullut ensisijaisen päämiehen kauppaedustaja, esitetty kysymys on ymmärrettävä siten, että sillä pyritään selvittämään pääosin, onko direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäistä ja toista luetelmakohtaa tulkittava siten, että se osa pääedustajan saamasta goodwill-hyvityksestä, joka vastaa aliedustajan sille hankkimia uusia asiakkaita, voi merkitä pääedustajalle merkittävää etua, kun kyseisestä aliedustajasta on tullut päämiehen pääedustaja.

21 Tämän jälkeen on huomautettava, että unionin oikeuden säännöksen, tässä tapauksessa direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan, tulkinnassa on otettava huomioon paitsi kyseisen säännöksen sanamuoto myös sen asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös on.

22 Tämän säännöksen ensimmäisen luetelmakohdan mukaan kauppaedustajalla on edustussopimuksen lakattua oikeus hyvitykseen, jos ja siinä laajuudessa kuin hän on hankkinut päämiehelle uusia asiakkaita tai merkittävästi laajentanut liikesuhteita aikaisempien asiakkaiden kanssa ja päämiehelle koituu jatkuvasti merkittävää etua liikesuhteista tällaisten asiakkaiden kanssa.

23 Ilmaisujen ”jatkuvasti” ja ”merkittävää” käytöstä sekä täsmennyksestä, jonka mukaan edun, jota päämies saa, on johduttava liikesuhteista edustajan hankkimien asiakkaiden kanssa tai liikesuhteista, joita edustaja on merkittävästi laajentanut, seuraa, että päämiehen on edustussopimuksen päätyttyä saatava etua, joka yhtäältä on jossain määrin merkittävä ja joka toisaalta liittyy edustajan aikaisempiin suoritteisiin. Mainitun säännöksen sanamuodossa ei sitä vastoin täsmennetä mitenkään tämän edun luonnetta.

24 Tästä seuraa, että direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu käsite ”merkittävä etu” voi kattaa kaiken päämiehen edustussopimuksen päättymisen jälkeen saaman hyödyn, mukaan lukien tämän omalta päämieheltään saama goodwill-hyvitys.

25 Kyseisellä direktiivillä tavoitellut päämäärät tukevat tätä päätelmää.

26 Direktiivin 86/653 tarkoituksena on näet muun muassa suojella kauppaedustajaa suhteessa tämän päämieheen (tuomio 19.4.2018, CMR, C-645/16, EU:C:2018:262, 33 kohta).

27 Unionin tuomioistuin on tältä osin katsonut, että kyseisen direktiivin 17 artikla on ratkaisevan tärkeä. Tämän artiklan 2 kohdan sanamuotoa on näin ollen tulkittava tavalla, jolla edistetään kauppaedustajan suojelua ja jossa otetaan täysin huomioon kauppaedustajan ansiot niiden liiketoimien suorittamisessa, jotka on annettu hänen tehtäväkseen (ks. vastaavasti tuomio 7.4.2016, Marchon Germany, C-315/14, EU:C:2016:211, 33 kohta). Tätä säännöstä ei saa tulkita tavalla, joka voisi olla epäedullinen kauppaedustajalle (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2009, Semen, C-348/07, EU:C:2009:195, 21 kohta ja tuomio 19.4.2018, CMR, C-645/16, EU:C:2018:262, 35 kohta).

28 Tulkinta, jonka mukaan direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu käsite ”merkittävä etu” ei kattaisi etenkään sitä osaa päämiehen saamasta goodwill-hyvityksestä, joka vastaa kauppaedustajan hankkimia uusia asiakkaita, joista kauppaedustaja ei saa enää palkkiota, voisi kuitenkin olla vahingollinen tälle kauppaedustajalle.

29 Kuten NY toteaa kirjallisissa huomautuksissaan, tilanteissa, joissa edustussopimuksen päättyminen on seurausta muun muassa yrityksen luovutuksesta tai päämiehen liikeomaisuuden myynnistä ja joissa hinta vaihtelee asiakkaiden tärkeyden mukaan, direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan suppea tulkinta johtaisi siihen, ettei kauppaedustaja saisi korvausta siitä liikearvosta, jota hän on kuitenkin luonut päämiehelle.

30 Näin ollen on katsottava, että tulkinta, jonka mukaan direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu käsite ”merkittävä etu” ei kattaisi sitä osaa päämiehen saamasta goodwill-hyvityksestä, joka vastaa kauppaedustajan hankkimia uusia asiakkaita, joista kauppaedustaja ei saa enää palkkiota, olisi vastoin direktiivillä 86/653 tavoiteltua kauppaedustajan suojelua koskevaa päämäärää.

31 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että se osa päämiehen pääedustajalle maksamasta goodwill-hyvityksestä, joka vastaa aliedustajan hankkimia uusia asiakkaita, voi merkitä pääedustajalle merkittävää etua.

32 Jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle voidaan antaa täydellinen vastaus, on kuitenkin vielä ratkaistava, vaikuttaako se, että aliedustajasta itsestään on tullut ensisijaisen päämiehen edustaja, aliedustajan oikeuteen saada kyseisessä säännöksessä säädetty goodwill-hyvitys.

33 Tältä osin on huomautettava, että kauppaedustajan toiminta on seikka, joka voidaan ottaa huomioon arvioitaessa goodwill-hyvityksen kohtuullisuutta (ks. vastaavasti tuomio 28.10.2010, Volvo Car Germany, C-203/09, EU:C:2010:647, 44 kohta), joka on direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan mukainen ehdoton edellytys kyseisen hyvityksen maksamiselle.

34 Kyseisen säännöksen mukaan näet kauppaedustajalla on oikeus goodwill-hyvitykseen, jos ja siinä laajuudessa kuin tämän hyvityksen maksaminen on kaikki asiaan vaikuttavat seikat ja erityisesti kauppaedustajan päämiehelle hankkimien uusien asiakkaiden tai sellaisten asiakkaiden, joiden kanssa hän on merkittävästi laajentanut liikesuhteita, kanssa päätettävistä liiketoimista menettämät provisiot huomioon ottaen kohtuullista.

35 Tässä tilanteessa uudet asiakkaat, joita edustaja voi hyödyntää omaan lukuunsa tai toisen päämiehen hyväksi, kuuluvat välttämättä direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuihin ”asiaan vaikuttaviin seikkoihin”, jotka on otettava huomioon kyseisessä säännöksessä säädetyn hyvityksen maksamista varten.

36 Direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdassa säädetyn hyvitystä koskevan oikeuden tarkoituksena on näet pääasiallisesti korvauksen maksaminen kauppaedustajalle. Tällaisella hyvityksellä pyritään siten korvaamaan kauppaedustajalle vaiva, jota hänelle on aiheutunut, siltä osin kuin päämies saa edelleen taloudellista etua tästä vaivannäöstä edustussopimuksen päättymisen jälkeenkin (ks. vastaavasti julkisasiamies Wahlin ratkaisuehdotus Quenon K., C-338/14, EU:C:2015:503, 35 ja 36 kohta).

37 Vaikka tätä säännöstä ei voida tulkita suppeasti, kuten tämän tuomion 29 kohdassa on todettu, jottei kauppaedustaja menettäisi korvausta, joka liittyy siihen liikearvoon, jota hän on kuitenkin luonut päämiehelle, mainitussa säännöksessä säädetty hyvitys ei sitä vastoin voi kattaa vahinkoja, jotka eivät liity suoraan siihen, että kauppaedustaja menettää asiakkaita.

38 Kuten komission 23.7.1996 esittämässä kertomuksessa direktiivin 86/653 17 artiklan soveltamisesta (KOM(96) 364 lopullinen) todetaan, jos kauppaedustaja jatkaa samojen asiakkaiden tarpeiden tyydyttämistä samoilla tuotteilla mutta eri päämiehen hyväksi, hyvityksen maksaminen olisi kuitenkin kohtuutonta, sillä erityistä vahinkoa, joka sillä on tarkoitus korvata, ei ole, koska kauppaedustaja ei menetä asiakkaistaan koituvaa hyötyä.

39 Kun aliedustaja jatkaa kauppaedustajan toimintaansa samojen asiakkaiden kanssa ja samojen tuotteiden osalta mutta suorassa suhteessa ensisijaiseen päämieheen ja tämä tapahtuu korvaamalla pääedustaja, joka oli ottanut hänet aikaisemmin palvelukseensa, tälle aliedustajalle ei sitäkään suuremmalla syyllä aiheudu mitään kielteisiä seurauksia siitä, että hänen tämän pääedustajan kanssa tekemänsä kauppaedustussopimus päättyy.

40 Kansallisen tuomioistuimen on kuitenkin arvioitava goodwill-hyvityksen maksamisen kohtuullisuutta kaikkien sen käsiteltäväksi saatetun asian olosuhteiden perusteella.

41 Kaikista edellä esitetyistä perusteluista seuraa, että kysymykseen on vastattava, että direktiivin 86/653 17 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että se osa päämiehen pääedustajalle maksamasta goodwill-hyvityksestä, joka vastaa aliedustajan hankkimia uusia asiakkaita, voi merkitä pääedustajalle merkittävää etua. Goodwill-hyvityksen maksamista aliedustajalle voidaan kuitenkin pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla kohtuuttomana silloin, kun aliedustaja jatkaa kauppaedustajan toimintaansa samojen asiakkaiden kanssa ja samojen tuotteiden osalta mutta suorassa suhteessa ensisijaiseen päämieheen ja tämä tapahtuu korvaamalla pääedustaja, joka oli ottanut hänet aikaisemmin palvelukseensa.

Oikeudenkäyntikulut

42 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18.12.1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY 17 artiklan 2 kohdan a alakohtaa

on tulkittava siten, että

se osa päämiehen pääedustajalle maksamasta goodwill-hyvityksestä, joka vastaa aliedustajan hankkimia uusia asiakkaita, voi merkitä pääedustajalle merkittävää etua. Goodwill-hyvityksen maksamista aliedustajalle voidaan kuitenkin pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla kohtuuttomana silloin, kun aliedustaja jatkaa kauppaedustajan toimintaansa samojen asiakkaiden kanssa ja samojen tuotteiden osalta mutta suorassa suhteessa ensisijaiseen päämieheen ja tämä tapahtuu korvaamalla pääedustaja, joka oli ottanut hänet aikaisemmin palvelukseensa.

Allekirjoitukset